

altid skal holdes aaben og fri for den opad- og nedadgaaende Fisk, vil passe meget bedre for vore Forhold end Bestemmelsen i Lovforslagets § 12, som er hentet fra den norske Lov. Ved en saadan Bestemmelse vilde man nemlig faae en passende Beskyttelse af Ynglen og derhos paa en ligelig Maade fordele Fiskebestanden i hele Vandløbet imellem de forskellige til dette stødende Rodseiere og forhindre en Monopolisering af Fiskebestanden for enkelte heldigt beliggende Rodseiere. Jeg veed vel, at der i Christian den Femtes Lovs 5—10—42 indeholdes en ligefrem Hjemmel for enhver Grund-eier til at fiske i det til hans Grund stødende Vand indtil midtstrøms og til altsaa, naar han eier Grunden paa begge Sider af et Vandløb, at asspærre dette Vandløb, men ligesaa urimelig som denne Bestemmelse er, og ligesaa urettende som den er for de andre mindre heldigt beliggende Rodseiere, ligesaa vist troer jeg, at det kun er i overordentligt saa Tilfælde, at Grundeiere, der have havt denne Ret, have gjort den gjældende. Den høitærede Indenrigsminister synes ogsaa selv at have erkjendt U hensigtsmæssigheden eller Ubetimeligheden af at fastholde denne Bestemmelse i Christian den Femtes Lov derved, at han har foreslaaet, at sige Vandløb dog skulde holdes frie for Afstemning i et Døgn ugentligt. Men jeg henstiller til den høitærede Indenrigsminister og til de ærede Medlemmer, om man, naar man saaledes erkjender U hensigtsmæssigheden af den omtalte Bestemmelse i Christian den Femtes Lov, da ikke hellere bør tage Skridtet heelt ud og, analogt med hvad der bestemmes i den svenske Lovgivning, i den her foreslaaede Lov optage den Bestemmelse, at altid en vis Deel af ethvert Vandløb i dets hele Brede skal holdes aaben og fri for enhverformhelt Afstemning.

Af det foreliggende Lovforslags § 16 vilde de ærede Medlemmer see, at det tilsigtes, at de bestaaende Love for Liimfjordsfiskeriet skulde forblive i uforandret Kraft indtil den 1ste Juni 1878, efter hvilken Tid de skulde kunne afløses ved et i Henhold til § 6 vedtaget Regulativ, der altsaa skal approberes af Indenrigsministeriet. Jeg kan ikke erkjende Nødvendigheden af paa denne Maade i de

første 10 Aar at stille Liimfjordsfiskeriet udenfor den her foreslaaede Lovs Omraade; jeg kan ikke indsee Nødvendigheden af i disse 10 Aar at give Liimfjordsfiskeriet en fuldstændigt exceptionel Stilling ligeoverfor Landets øvrige Fiskeri. Jeg kan saameget mindre erkjende Nødvendigheden deraf, naar jeg seer hen til, at de bestaaende Love for Liimfjorden, selv naar den her foreslaaede Lov strax gjøres gjældende ogsaa for denne Fjord, dog alligevel ikke kunne bortfalde, forinden der foreligger et nyt vedtaget Regulativ for Liimfjorden, som af Indenrigsministeriet er besluttet paa en fyldestgjørende Maade at kunne remplacere de nugældende Love. Det forekommer mig derhos, at der er saameget mindre Grund til muligt mod de omliggende Communes Ønske at opretholde de gjældende Lovbestemmelser for Liimfjordsfiskeriet, som Opretholdelsen af disse Love jo aarligt koster Staten 4,000 Rbd., og som der dog tillige i disse Love maaskee indeholdes Bestemmelser, som ikke ere skikede til at fremme det tilsigtede Siemed, men som meget mere virke hemmende paa en frugtbringende Udvikling af Fiskeriet beroppe og fortvædige dem, der søge deres Næring derved. Dersom jeg ikke huffer meget feil, blev det desuden ogsaa under Forhandlingerne ifjor om Forslaget til Loven af 22de Marts 1867 gjort gjældende, ikke fra en enkelt Side, men fra de forskellige Sider, at den nye almindelige Fiskerilov, hvortil det allerede dengang var stillet i Udsigt, at der vilde fremkomme Forslag i en ikke altfor fjern Fremtid, tillige skulde omfatte Liimfjordsfiskeriet, og det ikke efter et længere Naremaal, men i en mere umiddelbar Forbindelse med selve en saadan Fremkomst — jeg siger ikke i en ganske umiddelbar, men dog i en mere umiddelbar Forbindelse. Det var det Indtryk, som jeg fik af Forhandlingerne dengang. Jeg vil derfor haabe, at de Grunde, der have formaaet den høitagtede Indenrigsminister til nu at opstille en tjaarig Frist, forinden det foreliggende Lovforslags Bestemmelser skulde udvides til Liimfjordsfiskeriet, ikke maae være saa vægtige for ham, at de vilde forhindre ham i at kunne modtage en Forandring i denne Bestemmelse, gaaende ud paa, at Liimfjordslovene skulde forblive gjældende,